

Ромски катун, началото на XIX в.

РОМИТЕ В СЪВРЕМЕННАТА ЕПОХА

Днес в Европа живеят около 8 милиона роми. Вече шест столетия те са част от населението на стария континент, но в културен и исторически план остават странни и загадъчни за милиони европейци. Ромите – тази транснационална етнокултурна общност, имат богата култура, интересен и своеобразен, различен от другите народи начин на живот.

РОМИТЕ И ЕВРОПЕЙЦИТЕ – XV – XX в. Първите сведения за появата на роми в Централна и Западна Европа датират от XIV и XV в. Със сигурност се знае, че те навлизат в Западна Европа от изток, от Балканския полуостров. Поради близостта между ромския език и езиците, говорени в

Северозападна Индия, тя се смята за тяхна прародина. Миграцията (преселването) на ромите в западна посока – към Мала Азия, Близкия изток и Балканите – се осъществява на множество вълни в периода IX – XIV в. Успоредно с разселването вървял и процесът на по-трайното им установяване в рамките на балканските държави. През XV в. те са включени в административната, военната и икономическата система на Османската империя. През XVI – XVII в., без да прекратяват своите сезонни пътувания, част от ромите в този район на Европа започват да усядат и да се занимават със земеделски труд.

Европейските хроники от първата половина на XV в. доказват разпространението на групи от роми на територията на цяла Западна Европа: Бавария, Саксония, Бохемия, Франция, Швейцария, Италия, Унгария, Испания, Португалия. През първата половина на XVI в. се осъществява миграцията им в северните страни: Британските острови, Дания, Швеция, Норвегия, Финландия. В началото на XVI в. зачестяват свидетелствата за тяхното преселване в Русия. В Африка и Америка ромите попадат през XVII в. в резултат на депортиране, предприето